

Cuvântul lui Dumnezeu din ajunul Nașterii Domnului

Mă aplec să cuvintez și să vestesc cu zeci de mii de îngeri la iesle ajunul nașterii Mele din mama Mea Fecioară acum două mii de ani. Cu zeci de mii de îngeri Mă aplec cuvânt peste această zi de sărbătoare, care vestește nașterea Mea pentru fiecare om. Aș voi să Mă nasc din fiecare om și să Mă fac Dumnezeu din om, căci Eu, Domnul și Făcătorul a toate, cu drag Mi-am spus Fiul Omului și atunci și acum când vin a doua oară pe pământ. Amin.

Fiul Omului, aceasta am dorit Eu să fiu după cinci mii de ani de la facerea omului, și așa am împlinit. Și după ce M-am făcut Fiul Omului, născut de la Tatăl prin Fecioară, am voit să mor pentru fiecare om, și așa am împlinit. Iar acum, după două mii de ani, Mă nasc cuvânt în ieslea pe care Mi-am pregătit-o în acest sătuț scump Mie, căci de aici am luat Eu pământ cu mâna și l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea, și este scump pentru Mine acest sătuț. Nu-i nimic dacă am fost lovit și alungat la început când cuvântam cuvânt din ieslea de aici peste pământ. Nu-i nimic dacă nici acum nu sunt cunoscut în acest cuvânt. Nu-i nimic. Dar Eu iubesc mult acest sătuț, că e locul de unde l-am zidit Eu pe om. Și dacă atât îl iubesc, îl strâng la piept și îl îmbiu spre dragostea Mea pentru el, și vreau să-l fac frumos de tot pentru venirea Mea cu sfinții pe pământ, și el să Mă primească, și de aceea îl vestesc din timp și îl bucur cu vestiri cerești și cu bucurii cum nu sunt pe pământ pe nicăieri.

Fiul Omului, așa M-am făcut Eu, Domnul, acum două mii de ani, copil născut în peșteră la Betleem, că nici un om de pe pământ nu M-a primit în casa lui la venirea Mea Fiu micuț din Fecioară mamă. N-am avut pe nimeni să Mă mângâie, să Mă bucure, să Mă ia în brațe, iar mama Mea Fecioara era plină de fiorul nașterii Mele, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut Om din pântecul ei cel fecioresc. Îngerașii nașterii Mele au lucrat în chip minunat și s-au dus în munte la păstori și le-au spus lor că Eu M-am născut fiu al omului, copil dumnezeiesc pe pământ, și i-au adus pe păstorași la ieslea nașterii Mele, și ei au mărturisit adevărul acesta vestit lor prin îngeri. Amin.

Fiul Omului, aceasta am voit Eu să fiu pe pământ, și așa vreau și la sfârșit să fiu. Vin de la Tatăl cuvânt în acest sătuț, iar azi, în ajunul sărbătorii nașterii Mele din Fecioară, îi strâng la piept pe cei mici din acest sătuț ca să-i fac să-Mi simtă șoapta venirii și mângâierea pentru toți cei din sătuțul acesta peste care Eu îmi torc caierul cuvântului. Amin.

Haideți la ieslea nașterii cuvântului Meu, voi, copilași! Cei ce-Mi poartă spre voi vestea Mea, vă împart vouă daruri dulci și vă mângâie pentru Mine, Cel ce n-am fost de nimeni mângâiat când M-am născut. Eu am fost copil nemângâiat, și de aceea Mi-e dor să-i mângâi pe copii și să le dau din duhul mângâierii. Mama Mea, tot așa dorește și ea, și le spune la copiii cei adunați la ieslea nașterii cuvântului Meu, și așa le spune:

– *Eu sunt mama Fiului Tatălui ceresc, și îmi desfăc mâinile și vă mângâi pe voi, cei astăzi adunați lângă cuvântul nașterii. Luați din dragostea cerului sfânt și vă înveșmântați cu ea, că v-am strâns cu sărbătoare de naștere și vă binevestesc venirea Fiului meu și slava acestui sătuț, în care El vine și își seamănă cuvântul venirii Sale. Acum două mii de ani, Fiul meu Cel mic n-a avut mângâiere de pe pământ și nici adăpost. Dar azi vreau să-L mângâi cu voi, cei mici din acest sătuț. Să nu uitați că Fiul meu a fost și El copil, dar a fost o minune între cei mici, și tot așa a și crescut, și tot așa va și veni din nou pe pământ la voi; la voi mai întâi, și apoi peste tot pământul. Amin.*

O, Fiule născut din Tatăl și din pântecul meu cel fecioresc acum două mii de ani! O, ce sărbătoare dulce! O, ce basm ceresc este această zi de ajun a sărbătorii nașterii Tale! O, ce

frumos se vede din cer acest sătuț al nașterii cuvântului Tău acum, la sfârșit de timp, și ce timp frumos începe de acum, Fiule Care vii! Iată, aici, roiuri de îngerași în casa întâlnirii. Taina lor este ascunsă, dar ei sunt și cântă și se bucură aici cu sărbătoare. Bucurați-vă și voi, copilași și părinți, și toți cei care gustați din vinul cuvântului de la iesle. Aduceți Domnului colindă de naștere nouă și de veac nou peste pământ. Aduceți Domnului iubirea și cereți ca să aveți, că El va să vină curând, curând pe pământ la voi. Amin.

Mângâierea mea e pentru Tine, copilul meu Cel născut în ieslea dobitoacelor acum două mii de ani. Pentru Tine îi mângâi pe ei, căci Tu ai fost nemângâiat și sărman pe pământ, Fiul meu scump.

– O, așa și tu ai fost, mamă, căci nimeni nu te-a primit cu Mine și pentru Mine. Dar azi avem la cine trage când venim cuvânt pe pământ ca să-l naștem din nou pentru facere nouă. Avem casă cu iubire în ea, mamă. Iată câtă sărbătoare Ne aduc Nouă cei de azi care Ne aud glasul din cer. Să le dăm iubire multă, mamă. Să le dăm ce avem mai scump, mamă, și să-i învăluim o clipă în pacea cea de sus, în basmul cel ceresc al vieții veșnice, mamă, și ei să-i prindă gustul și să se îmbete din el, că e fără de sfârșit acest basm, mamă. Basmul vieții veșnice, aceasta voiesc Eu, Domnul, să aduc pe pământ peste om, și așa voi împlini. Amin. Casa întâlnirii Mele cu omul, căsuța basmului ceresc, cămară de nuntă împărătească, sală de nuntă și masă împărătească în ea, căci la masa ei este împăratul, Domnul slavei de sus, Fiul Omului cu oamenii, început de veac nou peste pământ. Amin.

Mă aplec cu mângâiere pentru toți cei adunați la șoapta Mea, la chemarea Mea, și vom serba serbare de naștere și Ne vom naște pentru ea. Amin.

Cântați! Cântați cu îngerașii, că ei îmi cântă slavă și zic: «*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pace pe pământ, și bunăvoință între oameni!*». Amin. Păstrați aceste cuvinte în inimioare, căci mama Mea, când i-au vestit ei păstorii despre îngerașii care cântau pentru slava Mea și a nașterii Mele, ea a păstrat toate cuvintele în inima ei.

Bucurați-vă cu bucurie mare, care va fi pentru tot pământul, că vi S-a născut în vatra voastră Cuvântul, Care mântuiește și binevestește nașterea din nou a lumii și viața veacului ce va să fie din cer pe pământ curând, curând. Amin.

Eu sunt Fiul Omului, și cu drag M-am numit Eu așa. M-am născut în ieslea dobitoacelor, și acelea M-au mângâiat și M-au încălzit și au văzut minunea pe care oamenii n-au putut s-o vadă, căci dobitoacele M-au încălzit în ieslea lor la nașterea Mea, iar oamenii nu M-au primit în casa lor.

Fiul Omului, prunc născut de la Dumnezeu în peștera dobitoacelor, Fiul Tatălui Savaot și al Mariei Fecioara, născut pe pământ între oameni acum două mii de ani. Amin, amin, amin.

[24-12-2001/06-01-2002](#)